

אורות השבת

גלוון מס'
962

בטאון הרבנות והמועצה הדתית בא-שבע
וממלכת התורה בעיר האבות שע"י רשות מוסדות "קול יהודה"

מנון מערכת
הרב אברהם טרייקי

שבת החודש
וראש חודש

פרשת השבוע
תזריע

עורך
הרב עוזיאל אדרי

דבר רב העיר שליט"א השומר ברגע הצרעתה

ומצראע אשר בו הרגע בקיי יהו פרטמים בראשו
יהיה פרוע ועל שפם יעתה וטמא טמא קרא
כל ימי אשר הרגע בו טמא טמא הוא
בקץ ישב מוחץ למחנה מושבו
(יוקרא יג, מה-מו)

פרומים: קרוועים פרווע: מוגדל שעיר. על שפט ומטה: כאבל.
טמא יקרא: משמע שהוא טמא ופרשו ממנו. בד"י ישוב: של
יהו שאר טماءים ישבים עמו.
(רש"י)

משפט המצויעיש בעוכדי לאלפיינו בינה, עד כמה נזהרו ישראל בשמרות מצוהacha. שנינו
בנוגעים (פ"ז משנה ד): הtotolish סימני טומאה (כגון שער לבן בעור הבשר ושער צחוב בנטקיין),
ועובר בלא תעשה (שנאמר השמר ברגע הצרעת). ואס עשה כן, עד שלא בא אל הכהן, טהור.
לאחר החלטתו, טמא. וזאת הלכה העלה הרמב"ס (halchot טומאת צרעת פ"י הלכה ב).

ולפי זה, שי התיבען ווראות. הנה דין המצויע חמור הוא עד מאד, ומפרש דינו
בתורה בתלמוד, וכשהם מקצת פסקי הרמב"ס (שם הלכה ו-ז): ימוצאות עשה שהייה
המצויע המוחלט מכוסה ראש כלימי חלוטו, ועוטה על שפט כאבל, ופורם בגדי, ומודיע
העוביים עליו שהוא טמא. ואפילו כהן גדול נצטרע, פורע ופורם. ואסור בשאלת
שלום כלימי חלוטו כאבל, ואסור לسفر ולכבס כלימי חלוטו. ונוהג בכל הדברים האלו,
אפילו בשבות וימים טובים. דין המצויע שייהיה לו מושב בלבד בקדומו את גודל
מוחץ למונח מושבי, עכ"ל. ואכן איך הסופר אשר יוכל לתאר בקדומו את גודל
ישראל המצויע ולאמוד את גודל בשותו, ובפרט אם הוא איש נכבד ומורם מעם כדוגמת
כהן גדול. שכן הגע עצמן, כיצד נראה אדם גדול ומפורסם, כשהוא עטוף שק לראשו,
והינו פרוע שעיר, ובגדי פרומים ומוליכים – אפיקו בשבות וימים טובים, מנודה הוא
מהחברת ומוחץ למונח מושב. ואס לא די בזה, עד ציריך הוא בעצמו להודיע לרבים
שהוא טמא ויש להם להתרחק ממנו והנה יש בידו לנאל עצמו מכל מצחת הטסורים
הנוראים הללו, על ידי שישתלוש רך "שערת אחות" מער שרו קודם שיבוא אל הכהן!
אך ראה זה פלא, איש אינו מעלה בדעתו לעשות כן, מפני שהוא בטליסרים הנוראים
הלו עומדת לננד עינוי אזהרה אהת של תורה – השמר ברגע הצרעת. ובעקבותם, זוכה
לכמה מצאות עשה שנאמרו בטורת המצויע – תגלחת, טבילה, הקרבת קרבן, ועוד.ומי
האיש הירא לדבר ה' אשר יפסיד מצות אל, גם במחיר סבל נורא ואוים כל כך.

והרוצח להחכים מועל בשכרו של אדם המצער עצמו על קיום המצווה המוטלת עליו,
שי להכפיל את ממדת כל היסורים הנוראים הנוראים לעיל, בחמש גנותו! שכך כבר
אמרו רובთינו, מדה טובה מרובה ממידת פורענות, נפטרו דyi קריתם, שנארם ודברים כה, מ-
הgeom במקומות (בג' א): וכל חייבי כרתוות שלק, נפטרו דyi קריתם, שנארם ודברים כה, מ-
ונקלח אחיך לעיניך. כשלקה, הרי הוא אחיך, דברי רבי חנניה בן גמליאל. ואמר רבי
חנניה בן גמליאל, מה אם העובר עבירה אהת ווטל נפשו לעלייה, העושה מצוה אחת, על
אתה ככמה וככמה שתינתן לו נפשו. הרוי לפניו, שיש בכוח מצוה אהת כדי להציל נפשו של
האדם אפיקו מחיקת ברת האיים והנורא. והדברים נשגים מבינינו.

ומי גדו כדור חמיל ע"ה, אשר העד לעלי התלמוד בירושלמי (סנהדרין א, ז):
אין לך אדם בישראל שאינו (דרך בייזון) ומיטים. ומפני מה ביצה אודות תורה
המצויע, שהיו מביטין בארון (דרך בייזון) ומיטים. ועתה כל דברינו על אודות תורה
המצויע, קורמים בזה עור וגדיים.

ומדי דברי זה, זכו אזכור את פירשו הבהיר של רבי אברהם בן הרמב"ס ע"ה אשר
האר את עיננו בתעלומה נשבה, אודות בגדי החמודות של עשו. הנה מודעת זאת
מבורי המדרש, שבידי חהמודות הלו היהת בהם תכונה מיוחדת, שהיה מוציארים בה
כל חיות השדה, וכל חייה שראתה את דמותה חקוק על גביו בזאת זה היהת נכעת מALLEיה.
ובגד זה, חמד עשי ממנזר. ועל כן עשי כמו נמרוד, היה איש יודע ציד, מפני שעיל
ידי מלובש בגד זה לא היה צריך כל מאמץ במלצת הצד. ועל פי זה יש לתמונה עד

המשך דבר רב העיר במדור "אורות הקשרות"

דבר העורך

ראש השנה למלכים

איימת במסכת ר' ר' באחד בניסן ראש השנה למלכים
ולרגלים. מבאר הרבי שהדבר קשור לכך שבchodש ניסן "גולדי" העם היהודי כ"מלךם כהנים וגוי קדוש", מלוכה וקדושה. ושני הדברים קשורים זה זה זה. "מלוכה" על היהודי להיות "כהן" וعبد ה' יתריך בקיים התורה והמצוות, וממי לא עליו להכניס קדושה בעיני החולין גשימות העולם הזה, שזו עניין ה"רגלים", שהחגים הם "מקרא קודש". כתוב ה'כל כי' עלי רבנן שבנין מאיר ניסן נאמר שנטל עשר עטרות, היינו מעין הגולה בחינות הульין, וההנאה בו היא בניסים גליים, כגון יציאת מצרים, וכן ניסים שמעל הטבע בתוך הטבע, כגון לראות בצדקה מוחשית השגחה פרטית, בבריאות טוביה תמידת ובחצלחה מופלה בפרנסת, אכן.

בכבוד ראש השנה למלכים

רב עוזיאל אדרי
רב המרכז הרפואי "סורוקה"
וכ"ק "שבטי ישראל" שכונת י"א בא-שבע

לוח זמנים שבועי

שנת קדש	יום ה	יום י"ט	לוח הזמנים	
							בג'ין	ד'ג'ין
9.4.22	(9.4.22)	(8.4.22)	(7.4.22)	(6.4.22)	(5.4.22)	(4.4.22)	3(4.4.22)	3(4.4.22)
5:00	5:01	5:03	5:04	5:06	5:07	5:08		
5:07	5:08	5:09	5:10	5:12	5:14	5:16		
6:24	6:25	6:27	6:28	6:29	6:30	6:31		
8:51	8:52	8:53	8:54	8:54	8:55	8:56		
9:30	9:30	9:31	9:32	9:33	9:33	9:34		
10:34	10:34	10:35	10:36	10:36	10:37	10:37	ס"ר מטבח ק"ש	על החומר
12:42	12:42	12:42	12:43	12:43	12:43	12:44	חצות יומי ולילה	מן סלחת ותשליך
13:15	13:15	13:15	13:16	13:16	13:16	13:16	טנה גהולה	ויהי ק"ד לעת מ"א
18:03	18:02	18:02	18:01	18:01	18:00	18:00	של המנוחה	
19:07	19:07	19:06	19:05	19:05	19:04	19:03	שקייה	
19:23	19:22	19:21	19:21	19:20	19:19	19:19	צאת הנוכחים	

זמני הדלקת הנרות

פרשת השבוע:	תזריע	הפטרה:
כה אמר		כה אמר ובי' פסוקים מ"השימים כסאי"
כניתה שבת:	18:42	
יציאת שבת:	19:34	
רבנו השם:	20:20	

אורות הפרשה

שיהא שם שמים מתחאה על ידך

ашה כי תזריע וילדה זכר' ייב, ב, כתוב רשי' אמר רבינו שמלי, כס' שיצירתו של אדם אחר כל מהומה היה ווער במעשה בראשית, כן תורת נטפרשה אחר תורה מהיה והו. מבאר הרישק חכמה' זעיר' על פידורי המדרש רבתה זה שנאמר 'אחים רודם צרטני' (זהילים קלט, ח), אם זכה אדם, אומרים לו אתה קדמת לכל מעשה בראשית, ואם לאו, אומרים לו ייטש קדמן. אם זכה אדם, וולידי מעשי מתחאה שםים, אז יהיה הוא קדמן, כפי סדר הבריאה. מעשה בראשית, ואם לא זכתה, אומרים לו יטוש קדמן, כפי סדר הבריאה.

התק האלקי שבר

ашה כי תזריע וילדה זכר' ייב, ב, כתוב רשי' אמרת מנחט' אם זכה אדם והוא מותנהג כשרה, אומרים לו ודאי קידמות והעלית את החלק האלקי שבך על יצרי הבראשית שלך ושבך גדול הוא. אבל אם לא זכה למדריגת זו יטוש קדמן, אפילו דבר פוטע בבריה קלה זו מקדים אותך, שולט לך ומיעכ אותך.

שגע של פוחת מזחדים

ашה כי תזריע וילדה זכר' ייב, ב, איתא במסכת נדה ל, ב, משנא ודל לאויר העולם, בא מלך וסוטרו על פיו ומשוכחו כל התורה כולה, שנאמר 'לפתח חטא רוצח', ואני יונא משם עד משוביעין אותן. ומה הшибועה מששביעין אותן, תהי צדיק ואל תה רשות, ואפלו כל השלים כלו אומרים לך צדיק אתה היה בעיניך כרען מברך נפשות מטה מזחדים אותו מושון שובע של כוחות מיזחדים שזו שבעה שנותנת לך, יהודי נרד עס שתי נפשות נפש בהמית, המוחיה אתopo, ונשמה אלוקית, שהיא חלק אלקה ממעל ממש. ביום הלידה, בשעה שהנשמה יורדת למיטה להתלבש בגוף, ונתנים לה כוחות להתגבר על חומריות הגוף, לבוש את הנפש הבהמית ולענץ את ההעמלות והחסטרים המעלימים כאן בעולם הזה על אור הנשמה.

לא להבهل'ש לך פוחת

ашה כי תזריע וילדה זכר' ייב, ב, מבאר הרבי לכל אחד ואחד יש כוח לשור מרועי ולעשה טוב. גם אם האדם חssh לוג' עב וגס, הנמשך אחר התאותות החומריות, או שהוא לקי' ב מידות רעות, בשקר, גנואה, ריכילות, לשון הרע ושאר תאות אל לו להיבהל, כי דאי יש לו הכוונות המתאימים, לפועל את הזיכוך הרואין בגוף ובנפשו הבהמית.

שים שלכם

'חדש הזה לכם ראש חדש'ים' (שמות יב, ב, כתוב הספורנו מכאן ואילך יהיו החודשים שלכם, לעשות בהם כרצונכם, אבל בימי השבעה לא היימיכם שלכם, אלא הם נתוני לעבודת אחרים ולרצונם).

עבודתכם למעןכם

'חדש הזה לכם ראש חדש'ים' (שמות יב, ב, כתוב היעטורי תורה' חדש ניסן, הוא חדש האולה, כמו אמר' 'בניסן גנאלו', ובניסן עתידן להונאלו', ביבא لكم את היסיפוק והתענוג של' 'לכם' 'שלכם' 'שלכם' עבודתכם יהיו למענכם.

שים גם בתושר

'חדש הזה לכם ראש חדש'ים' (שמות יב, ב, כתוב האדמו'ר ה'שפט' אמרת' מגוז זעיר' אמרת' בא מסכת סוכה (קט, א), ישראל מונינים לבנה ואומות העולם לחמה, רמז יש כאן, שאומות העולם יכולים להתקיים רק בשעה שטובי להם, ואילו כאשר ישמשם שוקעת חדים הם מלחתקים וועלמים. אבל ישראל חיים וקיימים אפילו בשעת חושך ואפליה, וגם בעיתות חסיכה הם מפיעים אוור לבנה'.

להרמס את העניים למעלה

'חדש הזה לכם ראש חדש'ים' (שמות יב, ב, כתוב במילתא לא דיי לישאל שעם מונין לבנה بعد אומות העולם מוניות לחמה, אלא אחת לשולשים יומן בני ישראל מגביהים את עיניהם שבשמיים. מבאר הרבי הרי'ץ' הלבנה נקראת 'המאו הקטני', והוא מבטאת קתנות וביטול. וכן ישראל, שנומנים לבנה, צרכיים להיות בקטנות. האדים צרך לדעת לבטל את עצמו. על-ידי היה האדים עשה כל גלויות העליונים'.

עלמת וחוצת

'חדש הזה לכם ראש חדש'ים' (שמות יב, ב, כתוב הרמ"א בקידוש לבנה נהגים לומר "דוד מלך ישראל חי וקיים", לרמזו של מלכות דוד משולחה לבנה. מדי פעם בפעם היא עלמת לזמן מה, אך ברור לכוד שתשוב ותיראה מחדש'.

מאיר את כל חודשי השנה

'חדש הזה לכם ראש חדש'ים' החודש הזה, שהוא חדש הגולה, צרך להיות 'ראשן לחודשי השנה' שגם בחודשי השנה תאיר בישראל פנימיות הגולי של ניסן והגולה'.

אורות הקשרות

מאוד, מודיע שביקשו יצחק אביו (בראשית כז, ג-ד): 'ועתה שא נא כליך תליך וקשנקן צוא השודה וצדקה ליל ציד ועשה לי מטעמים כאשר אהבתני... עברו תברך נפשי בטרכ אמות', לא לך עשיו את הבגד הזה. שוחררי מפורש בכתוב (שם טו): 'ותיקח רבקה את בגדי עשיו בנה הגודל אשר אתה בבית ותלבש את יעקב בנה הקטן', וב模范 שום ברשי': 'ישחמנן אותו בן נמרוד'. הרוי לפניו מפרש, שעשו השאיר את בגדי הצד המירוחים בון נמרוד. שכך לא יתיר לך לבחר החריח עצמו – לצדך ציד לאביו. וכי יודע אם לא בשל עכוב זה, הקדימו יעקב בקבלה הברכות, כפי שעולה מפשנן של כתובים. ועל כל פנים, הלב משותם לטרחה יתרה זו מהי עשה. ברום על פי המבואר לעיל, אין מקום לתמייה זו כלל ועיקר. שכן עשו אשר היה מופרסם במצבות כיבוד אב ואם, ידע גם ידע, שבשביל קיומ מצוה, ראוי לעמל ולטרוח מפני שהזו עיקר שכחה, כמו שאמרו לפום צערא אגרא'. ובפרט שיצחק כרך את מתן הברכות – בקיום מצוה זו: 'יבעboro תברך נפשי', ועל כן בחר להניח את בגדי הצד, ולהתרוח עצמו בקיום המצוה. וזהו מוסר השכל לכל המתפקידים בקיום המצאות, בשל מכשול היצר. ישמע חכם ווסף לך!

מעשה מופלא מסופר על הגאון מווילנא זעיר' באתקופת מאסרו הנודע לפרך זמן של כמה שבועות, אשר בחם חל החסכות, וכך נאלץ רבענו לשירות בambil החג במסדר הולנדי. מובן מאיilo שסוכחה לאיתה בשתה בלאו, ופושט שהוא בכל דין מצער הפטור מהסוכחה. אך הגאון אשר ביטול מצות עשה היה בנפשו, לא הסתפק בהither או פטור מן המצוה, ולטמידו ממספרים שבכל לילה היה מתרוצץ בכלאו כשיידי אוחזות בריסי עניין לבל התהנטפו אפילו שנות עראי, ונמצא לילה ישן מוחוץ לסתה...! וכשנכחו שומריו בית האסורים כי ה'ניל' כבר לא ישן כמו לילות, הסכימו בלית ביריה להעמידו לו סוכה בתוך כותלי הכלא!

אגודת אחים וughters הארכון

הרב יהודה דרעל'

הרב הראשי וראב"ד באר-שבע

ברכת האילנות

החל מיום שבת א' בוניסן תשפ"ב (2.4.22)

הרבות והמוסיצה הדתית באר שבע

הודעה חשובה

דרושים מנגחי כשרות
למהלך ימי חג הפסח בהשגה צמודה
תמורת שכר הולם

לפרטים יש לפנות

מחלקת הקשרות: 08-6204026

או במייל: y0527681143@gmail.com

או למנהל מחלקת הקשרות

הרב יעקב אטלאן: 054-9210545

ככלכל

"מחלקת הבשורות"

ליקים בנו חכמי ישראל

הציבור מתקבש להעתיר בתפילה עבר
הרה"ג יוסף דהאן שליט"א בן רחל
בתוך שאר חוליו עמו ישראל
והן אל כביר לא ימאס את תפילהינו.

אורות ההלכה

**תשובות הלכתיות משלחנו של מורה המרא דאתרא
הגאון הגדול רבי יהודה דרعي שליט"א**

הלו^תת פסח - המשך

בדיקות חמץ

ש - מתיizon בדיקת חמץ? ת - זוכן בדיקת חמץ לפני תקנת חכמים, הוא בלבד ארבעה עשר בניסן מיד עם יצאת הכהנים. וחצי שעה קודם לכך, אסור באכילת פת או מזונות יותר מאשר כביצה, שמא ימשך בטענותו. אך מותר באכילת פת או מזונות פחותה מאשר כביצה, שמא עשה שליח שיזכרנו על בדיקת החמץ, יותר מהשיעור הזה. ואם עשה שליח שיזכרנו על בדיקת החמץ, מותר לאכול גם סעודות קבועות או מזונות יותר מאשר כביצה. כמו כן אסור להתחילה בשינה או מלאכה חצי שעה לפני חמץ הבדיקה, שמא ימשך בשנותו או במלאותו. אך אם התחילה במלאותו קודם לכך, אין צוריך להפסיק גם לכשיגיע זמן הבדיקה, וכן הוא הדין לגבי לימוד תורה.	ש - האם טוב שקטן בכור יתענה בערב פסח, מדין חינוך? ת - אין הבכורים הקטנים חייבים בתענית זום, אף מדין חינוך. ומכל מקום כבר פשוט המנהג שהאב מותענה באותו מקום בו הקטן, וגם היה האב בכור עצמו, מותענה האם באותו מקום.	ש - האם בת שהיא בכורה, חייבת בתענית זו? ת - יש אומרים שגם בתו בדורות מותענות בערב פסח, אך אין נהוגן כן. ועל כל פנים טוב שגם הגם היא תשתתף במסיבת סיום מסכת בערב פסח, כדי לאכזיד חובת כל הדעתות.	ש - האם יש להחמיר בתענית זו, כדי שאר תעניות ציבור? ת - מקור תענית זו הוא במנגנון שנחנוו שראאל, זכר לנו שעשה עמו הקב"ה אשר היכא את כל בכורי מצרים ופסח על פתח בתני בני ישראל. ועל כן יש להקל בה יותר מאשר תעניות ציבור כגון: במקום חולין שאין בו סוכה, או אפילו במקום כאב וצער, וכן חותן תנוך שבעת ימי שסיטים או שלושת בעלות טרייה - אבל הבן סנדק והמהולה, ואפילו מי שישים מסכת פטור מתענית זו. ופושט שמצוות ומניקות או אפילו לוידות תוך עשרים וארבעה הודש מיום לידתן, אין להן רשות להחמיר בתענית זו.	ש - בכור המשתתף בסעודת מצווה בערב פסח, האם נפטר על ידי זה מתענית? ת - בכור המשתתף בסעודת מצווה בערב פסח, כגון: סעודות חתן וכלה בתוק שבעה ימי חופתם, או סעודות ברית מילה, או סעודות פדיון הבן, או סעודות סיום מסכת, הרוי זה פטור מתענית בכורות. ואך רצוי לשעות אלו שיוכלו לקיים את מצוותليل הסדר ההלכתן.	ש - האם סעודת סיום מסכת צריכה להיות דקה בפתח, כדי לפטוור את הבכורות מתענית זו? ת - נראה שאין צורך להחמיר בזוה, ובפרט שבתי הכנסת כבר הוכשרו לפסק, וסודה בפתח תגנום טרחה יתרה לבבאים. ועל כן אפשר לאכילת עוגיות ופירות וכיווץ בזוה.
ש - האם צריכה שhaykor יהיה noch בעצמו בשעת סיום המסכת, או די בכך שhayim מסעודת הסיום? ת - טעימות סעודת סיום מסכת בללא שמיית הסיום, אינה מעילה כדי לפטוור את הבכורות מתענית. לפיכך צריך שהbacor עצמו יהיה נהנה בבית הכנסת ושם עמי הרוב את סיום המסכת, ואתאות בחרות השלחים שליחי במקומות להביא להם פירות או עוגיות מן הסיום, טעות בידם.	ש - האם סעודת סיום ספר הזוהר או מסכת משנהו? ת - לכתחילה יש לסמוך על סיום מסכת מן התלמוד, או על ספר מוהדור. ובמקומות שאין מצוי מי שסייע מסכת שלמה מה תלמיד או שומר, אפשר לסמוך על המקילים לצאת ידי חובה בלימוד מסכת משנהות פירוש רבינו עובדיה מרוטנורא.	ש - האם הרבה מסכימים מסכת, רשאי לסיימה בכמה בתים נסת כדי לפטוור בכורות נוספים מתענית? ת - כיוון שישים במסכת באותו יום מסכת במקום אחד, כבר נסתים לimoוד אותה המסכת ושוב אי אפשר לסיימה במקום אחר. ועל כן פשוט שאין בכך כלום כדי לפטוור בכורות נוספים מן התענית.	ש - הנשים מסכימות שנותן, האם רשאי לעזוזן סעודת סיום לכל מסכת בנפרד בתים שונים, כדי לפטוור בכורות נוספים מן התענית? ת - מותר לעשות כן אף לכתחילה, מפני שהsistoms מתיחס לכל מסכת בנפרד, ובפרט שיש בזוה כדי לזכות את הרבים ולפטור בכורות נוספים.		

הנער האמי

ימי הנקנות לחגיגת החג הילדי המעדפים אצל שנאנו ישראל לרקמת עלייתם המורסתה, העיליה שלפניו נרכמה בשנת תצע"ז (1737) ואימה על יהודי קהילת לאוינה ברוסיה.

עיר שמו ניקוליב רכס אחוות בלאוינה ונעשה בעל השפעה באזרה. הוא רחש שנהה עזה ליהודים, והוא גברה לאחר שמצא את ידיו הטוב, שונאו ישראל מושבע, קויצקי.

בחודש שבט בשנת תצע"ז נעלם לד נוצרי באחד הקרים הסמוכים להודמנות וחיכו ניקוליב וקויצקי. הם פיצזו שמויה כי היהודים רצדו את הילד, כדי להשתמש בדמותו לאירוע המזוזות.

ראשי הקהלה היהודית ידעו כי השניהם יישו לתולנה למושל העיר. דברים כאלה היו נפתרים לעתים בתשלום שוחה, אלים ראש הקהלה ידעו כי את מושל העיר לא יכולו לשח. וזה היה אדם ישן, שאמנם לא היה שונאי ישראל, אך היה עולל להאמין לעיליה.

בלאיונה התגורר נער צעיר, אמרץ לב ונדיר, בעל כישורות ברוכים, חיים שמעון שם. ליבו נמשך להתענין בנעשה בקהילה ובעניינים הציבוריים. כאשר החליטו ראשי הקהלה לכנס אספה סגורה בעניין, החליט כי הוא חייב להיות בה.

קדום שהחללה האספה חמק חיים שמעון אל החדר שבו עמדת להעיר והסתתר בארון. הוא שמע את המתכוונים מדברים נמסר כי פתרו לעיליה. למתקנים מתחון להיפחס עם צמד השונאים מתחון להיפחס עם המושל, ולהציג פניו "זוכחות" כי היהודים רצחו את הילד. באוrho וגע גמלה החלטה ליבורו של הנער.

בימים ובימים בילה חיים שמעון הרבה לד לשכת מושל העיר. הוא חיליא להתיידיד עם אחד מאשיין. ממנה שמע כי ניקוליב וקויצקי אמרורים להיפגש עם המושל בليل שבת. כmorין נודע לו כי בפגישת ישתחף גם הכהן.

בתוך כך החל חיים שמעון להתחזק אחר ניקוליב וקויצקי. את כל מה שראוה ושמע שמר בליו.

באומו ליל שבת השtolלה סופת שלגים. חיים שמעון אכן אכל את סעודת השבת במחיות ואמר לו הוריו כי הוא חולך אל חברו, וגם לוון אצל.

הוא בא אל בית המושל,อลם השומר לא הרשה לו להיכנס. חיים שמעון לא אמר ונואש. הוא סובב את הבית ועמד ליד אחר החלונות המוארים, ובכינוי כי בדורה מתנצלת האספה. והעור החל לחזק לעזוק לעזרה בטענה שהוא קופא מוקור. התרגיל הוועיל והמושל ציווה להכניסו פנימה.

ניקוליב וקויצקי הופטו מהנען היהודי שצץ תחאים,อลם בעיניו המושל שפטו החל הכומר לשבחן, במקות שפטו החל הכומר לשבחן את היהודים, כדי לשבות את ליבו של הנער. זו הייתה הזדמנות לחיים שמעון לפתח בדרכיו, והוא אמר כי בפי מידע שיביא לאגלי האמת.

כפירת חמץ

**מכירת החמצ תתק"ם
בבנין הרבעות והמועצה הדתית
רחוב התלמוד 8, באר-שבע
החל מב' בניסן תשפ"ב (3.4.22)
עד יג' בניסן תשפ"ב (14.4.22)
מהשעה 9:00 ועד השעה 14:00**

**וכן בבתי הכנסת באמצעות
רבני בתי הכנסת בלבד**

**כמו כן מי שאינו יכול להגיע למקום
את החמצ מכל סיבה שהיא (כגון: מבודדים וכו')
יכול לבצע זאת דרך אtor המועצה הדתית
המעוניין לקבל קישור ישיר
יפונה בהודעת וואטסאפ בלבד
למס' 054-4586152
יקבל את הקישור בהודעה חוזרת**

כשרות המוצריים

**בקנית מוצריים לפסח
יש לוודא של מוצר יש**

כשרות לפסח תשפ"ב

**מג'ן המוסמך ויחע הרשי לחתת הכשר לモצרים.
אין להסתמך על מדבקות הכתוב עליהם כשר לפסח!**

הציבור מתבקש לתרום בעין יפה

למבצע קמחא דפסחא

של הרבעות והמועצה הדתית באר-שבע

**התרומות ניתן למבצע
קמחא דפסחא" בלבד!**

חיים שמעון סירכיביים אחרים עקב אחר ניקוליב וקויצקי ושמע את שיחותיהם. הם דיברו על הצורך לדבר בשכבה בהחלתית, כי הדבר ישבו ישותם ישבו משכנעים, אף שהדברים ישבו ישותם ישבו משכנעים, כי יאוחר שתתקבל העיליה יציעו להם היוצרים סכומי כסף גדולים והם יתעשרו.

הנאספים היו המוממים. המושל ביקש לדין עם הכוון בחדר צדי, והורה לחיים שמעון להמתין בחדר ההמתנה. ניקוליב וקויצקי החלו לצעוק על הנער כי הוא שקרן, ואף ניסו להכותו.

חיים שמעון הוריו הצליחו לחמוק מידיהם ורץ לחדר השיבוט. הללו דלקו אורי. ניקוליב הצליח לתופס אותה, אך הנער דחף אותו בכל כוחו והלה השתחוו מלוא כוחתו. קויצקי מיהר לאחח בנוו, אך הנער הכה בפניו ושוב הצליח לחמוק.

המהומה הגיעו לאוינו המושל והכוון והם חזרו אל החדר. שני הברנשטים טענו כי חיים שמעון ניסו אותם, ואילו הוא טען כי הילדי הכהנו והוותה תוגונם מפניהם.

שוב התיעزوا המושל והכוון והחוליטו כי כדי לברר את האמת, הן בעניין העיליה הן בעניין המרבה, יקבלו השנאים עשרים מלוקות והנער יקבל חמישה שורה מלוקות.

הוטל גורל כדי לקבוע מי ילכה ראשון והפור נפל על קויצקי. מכמה הארביעשרה הוא לא היה מסוגל לשאת את היסורים והוותה כי כל דברי הנער אמת לאmittiy. אורי הוטל ניקוליב על הספקל, בעוד מכחיש בנחותו את הוותה והנער אולם גם הוא הוותה לאחר שמונה הצלפות.

עתה, לאור שהשנאים הודיעו כי רצמו עלילה וכי הם שתקפו את הנער, פטר המושל את חיים שמעון מעונש המלוקות. הוא אף הרשה לו ללוון בביית העירייה, בשל הסופה המשותלתה בחוץ.

בבוקר חזר חיים שמעון לבתו ולא גילה לאיש את אשר ארך בלילה. רק באמצע השבוע נודע לרראש הקהיל על נער יהודי שהביא לידי סיכול העיליה, אך איש לא ידע את זהותו. בתוך כן בישק המושל להביאו לפני את הגער האמץ, והבר בקש להזכיר בתריה הכתוס כי הנער חיב להתייבש לפני. רך או נתגלה כי חיים שמעון הוא הנער המסתור.

חיים שמעון היה לשיחת היום, והיהודים הצמידו לשמו את התואר 'האמץ', וקיהילת לייאונה הוותה לה על הנס שזכה לו באמצעותו.

**לעלוי נשמה
רב יוסף שלמה טרייק זצ"ל
בר עלייה ז"ל
וחברנית רחל טרייק ע"ה
בת סיימ"ל
ת.ג.ב.ת.**